

اثر پیشینه علمی و تجربه های حرکتی در موفقیت تحصیلی دانشجویان تربیت بدنی*

❖ دکتر ابوالفضل فراهانی، دانشگاه پیام نور

فهرست :

۶۷	چکیده
۶۸	مقدمه
۷۰	روش شناسی تحقیق
۷۰	یافته های تحقیق
۷۴	بحث و نتیجه گیری
۷۶	منابع و مأخذ

چکیده: «پیشینه علمی» به آمادگی فرد برای یادگیری هدفهای آموزشی گفته می شود. دستاوردهای پژوهشی نشان می دهند، تجربه های حرکتی و برخی از مؤلفه های پیشینه علمی در موفقیت های تحصیلی نقش مهمی دارند. این پژوهش به منظور بررسی نقش تجربه های حرکتی و برخی مؤلفه های پیشینه علمی شامل: نمره نظری آزمون ورود به دانشگاه، معدل دیپلم متوسطه و نوع دیپلم است که روی موفقیت تحصیلی دانشجویان تربیت بدنی دانشگاه های دولتی کشور در سال ۷۹ تا ۸۰ انجام شده است. نتایج پژوهش نشان می دهند که همبستگی مثبت و معنی دار آماری، بین نمره آزمون ورود به دانشگاه و نمره آزمون آمادگی جسمانی با موفقیت تحصیلی وجود دارد. به علاوه، همبستگی مثبت و معنی دار آماری بین نمره معدل دیپلم متوسطه با موفقیت تحصیلی دیده شده است. یافته های پژوهش، بالا بودن موفقیت تحصیلی دانشجویان با دیپلم ریاضی فنی را نسبت به سایر دیپلم ها تأیید می کند. به علاوه، نتایج تحقیق، حاکی از همبستگی آماری معنی داری بین متغیرهای معدل دیپلم و نمره آزمون ورودی با نمرات دوره های دانشگاهی است. روش تحقیق این پژوهش همبستگی و علی - مقایسه ای (پس رویداد) بوده است. نمونه آماری آن، ۴۶۰ دانشجوی کارشناسی تربیت بدنی از دانشگاه های دولتی هستند که به شیوه خوشه ای تصادفی انتخاب شده اند. از آمارهای تحلیل رگرسیون، t استودنت و ضریب همبستگی برای تحلیل داده ها استفاده شده است.

منطقی باید دارای دو ویژگی «تسلط» و «تجربه» باشد. در بسیاری از مطالعات آمده است که رابطه مثبت و معنی داری بین موفقیت تحصیلی دوره متوسطه و موفقیت تحصیلی در دوران تحصیل دانشگاهی وجود دارد. معدل دیپلم متوسطه در بسیاری از تحقیقات، به عنوان شاخصی برای بررسی سطح موفقیت تحصیلی این دوران تحصیل در نظر گرفته شده است. پورکاظمی (۱۳۷۴) ضمن اینکه عاملهای زیادی را در موفقیت تحصیلی دانشجویان مؤثر می داند، به سابقه تحصیلی دانشجویان به عنوان بهترین عامل در موفقیت تحصیلی اشاره دارد (۱). همچنین در بسیاری از تحقیقات، از پیشینه علمی به عنوان بهترین عامل پیش بینی کننده موفقیت تحصیلی نام برده شده است. کریمی (۱۳۷۵)، در تحقیق خود مبنی بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان با توجه به متغیرهای تحصیلی، به این نتیجه دست یافت که بین نمره آزمون ورودی دانشگاه و موفقیت تحصیلی (در دوره کارشناسی ارشد) ارتباط معنی داری وجود دارد. این محقق در مقایسه نمره آزمون ورودی و نمره معدل دوره لیسانس، به این نتیجه دست یافت که معدل دوره لیسانس به مراتب از نمره آزمون ورودی، عامل مطمئن تری در برآورد موفقیت تحصیلی است (۶). پور کاظمی (۱۳۷۴) در تحقیق خود با هدف بررسی عاملهای مؤثر بر موفقیت تحصیلی دانشجویان، بر وجود همبستگی بالا بین نمره های معدل کتبی سال چهارم و نمره کل آزمون سراسری تأکید دارد (۱). لاکیر (۱۹۸۶) در گزارش نتایج تحقیقات خود، از نمره های دیپلم متوسطه به عنوان بهترین عامل در پیش بینی موفقیت دانشگاهی دانشجویان ایرانی شاغل در ایالات متحده آمریکا نام برده است (۱۰). عطاخانی (۱۳۷۵) در تحقیق خود،

واژه های کلیدی: پیشینه علمی، تربیت بدنی، موفقیت تحصیلی، تجربه های حرکتی

مقدمه

این مقاله گزارش پژوهشی است که با هدف بررسی اثر مؤلفه های تجربه های حرکتی و پیشینه علمی، شامل: نمره نظری آزمون ورود به دانشگاه، معدل دیپلم متوسطه و نوع دیپلم، روی موفقیت تحصیلی دانشجویان تربیت بدنی کشور انجام شده است. ابتدا موضوع پیشینه علمی، تجربه های حرکتی و موفقیت تحصیلی، با تأکید بر دستاوردهای پژوهشی ارائه می شود و پس از معرفی روش به کار گرفته شده در تحقیق، به ارائه یافته های این پژوهش پرداخته شده است. در پایان، نتایج حاصله از این تحقیق با سایر دستاوردهای پژوهشی مرتبط، مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

پیشینه علمی، تجربه های حرکتی و موفقیت تحصیلی

قبل از پرداختن به بحث درباره موفقیت تحصیلی، موضوع یادگیری را مطرح می کنیم. که با آن ارتباط زیادی دارد. از یادگیری تعریف های گوناگونی ارائه شده است. ارنست باور کوردن (۱۹۸۶)، یادگیری را تغییر در رفتار آزمودنی در برابر موقعیتی خاص می داند، تغییری که حاصل تجربه های مکرر آزمودنی در موقعیتی خاص باشد و نتوان آن را ناشی از گرایشهای فطری پاسخ دادن، بلوغ جسمی و برخی حالات خاص نظیر خستگی، اثر دارو و... دانست (۷). در تعریف دیگری از یادگیری، به وجود آمدن تغییر و تحول در رفتار مطرح شده است. تحولی که در نتیجه آموزش و پرورش صورت می گیرد و از نظر

1. Ernest Bavercorken

2. lock year

به بررسی ارتباط بین تجربه‌های حرکتی و برخی قابلیت‌های جسمانی پرداخته و پیلِس^۳ (۱۹۹۷) که اثر تجربه‌های حرکتی را روی سطح مهارت وزنه برداران مطالعه کرده است، هر دو بر اثر مثبت و معنی دار آماری بین تجربه‌های حرکتی و مهارت‌های حرکتی پایه در بهبود سطح عملکرد ورزشی تأکید دارند. (۱۲).

کاتلین هی وود^۴ (۱۹۹۳) ضمن اظهار این ایده کلی که «نمی‌توان از هر گونه تجربه انسان حتی به عنوان بخشی از فرایند رشد طبیعی صرف نظر کرد»، معتقد است، برای رشد ادراکی - حرکتی، تجربه‌های اولیه فرد از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (۵). به علاوه پژوهش‌های روان شناسان رشد نیز نشان می‌دهند که بین مهارت‌های حرکتی و رشد حرکتی مهارت‌های ورزشی ارتباط معنی داری وجود دارند. یعنی هر چه سطح مهارت‌های حرکتی در دوره اولیه رشد بالاتر باشد، احتمال موفقیت فعالیت‌های ورزشی نیز در سال‌های آتی افزایش می‌یابد.

با شرح پیشینه تحقیق، مبنی بر معرفی برخی پژوهش‌هایی که در رابطه با عامل‌های مؤثر بر موفقیت تحصیلی انجام شده‌اند. این مطالعه شامل بررسی نقش متغیرهای نمره آزمون ورود به دانشگاه، معدل دیپلم و نوع دیپلم متوسطه روی موفقیت‌های تحصیلی دانشگاهی دانشجویان رشد و تکامل ادراکی حرکتی است (۲). و به بررسی رابطه بین تجربه‌های حرکتی پایه و سطح عملکرد فعالیت‌های ورزشی دانشجویان می‌پردازد.

به وجود رابطه مثبت و معنی داری بین معدل دیپلم متوسطه و معدل درسهای دانشگاهی پی برده است (۳). نتایج تحقیق انجام شده در دانشگاه شیراز حاکی است که عامل‌هایی چون: سطح سواد و درآمد والدین، محل سکونت، درآمد دانشجو، وضعیت اشتغال، سهمیه قبولی در کنکور، وضعیت تأهل و معدل سال چهارم دبیرستان، از عمده عامل‌های مؤثر بر موفقیت تحصیلی است. بین این متغیرها و موفقیت تحصیلی رابطه مثبت وجود دارد که در سطح ۹۵ الی ۹۹ درصد اطمینان معنی دار بوده است. همچنین، عامل‌هایی چون سن، جنس، نوع دانشکده، مقطع تحصیلی، تعداد فرزندان یا خانواده و ترتیب تولد نیز با موفقیت تحصیلی ارتباط دارد و از عامل‌های تأثیرگذار محسوب می‌شوند (۱). بررسی انجام شده در زمینه پیشینه علمی و موفقیت تحصیلی دوره دانشگاهی در آموزش از راه دور نیز، همانند نتایج حاصله از بررسی مشابه در سیستم حضوری مقاطع متفاوت نشان می‌دهند که سطح آموزش پیشین، در پیشرفت تحصیلی دانشجویان مؤثر است. رکدال^۱ (۱۹۸۳)، در دانشگاه آموزش از راه دور نورژ نتیجه گرفته است که سطح آموزش پیشین، به طور مثبت با تمام متغیرهای موفقیت در آموزش از راه دور همبستگی دارد (۱۴).

اگر چه شواهد علمی معتبری وجود ندارد که نشان دهند، فعالیت‌های مهارتی می‌توانند، نارسائی‌های شناختی و عقب افتادگی‌های حرکتی پایه را جبران کنند. اما به نظر می‌رسد که تجربه‌های حرکتی نقش مهمی در رشد ادراکی - حرکتی انسانها دارند. توانایی‌های حرکتی با نسبت‌های متفاوتی متأثر از وراثت و محیط هستند، اما اثر ورزش و آموزش مهارت‌های حرکتی، به ویژه در دوره‌های حساس رشد برنامه ریزی صحیح برای بهبود عملکردهای ادراکی - حرکتی را نمی‌توان نادیده گرفت (۲). مکِل^۲ (۱۹۹۵) در تحقیقات خود

1. Rekkedal
2. Mecker
3. Pilis
4. Kothleen Hay Wood

روش‌شناسی تحقیق

دانشگاه حضوری اراک، بوعلی همدان، تهران، تربیت معلم تهران، فردوسی مشهد و گیلان و شش مرکز دانشگاه پیام نور در اردبیل، بهشهر، شهر کرد، گنبد کاووس، گلپایگان و ورامین انتخاب شده است. با توجه به وسعت جامعه آماری و ماهیت پژوهش، نمونه‌گیری از جامعه آماری در دو مرحله (الف) طبقه‌ای^۱، (ب) خوشه‌ای تصادفی^۲ انجام شده است.

در این بخش به شرح روش‌شناسی تحقیق، معرفی ابزارهای گردآوری اطلاعات، جامعه و نمونه‌آماری و روش نمونه‌گیری پرداخته می‌شود. به علاوه، روشهایی معرفی می‌شوند که برای تجزیه و تحلیل یافته و آزمون فرضیه‌های پژوهش به کار رفته‌اند.

روش انجام تحقیق

برای مقایسه تجربه پیشین آزمودنیها، از روش علی-مقایسه‌ای (پس رویداد) استفاده شده است. با این روش، تجربه‌های حرکتی و پیشینه علمی دانشجویان (شامل نمره آزمون ورود به دانشگاه و نمره دیپلم متوسطه) که احتمالاً در کیفیت یادگیری و پیشرفت تحصیلی مؤثرند، مقایسه شده‌اند.

روش و ابزار گردآوری اطلاعات

تجربه‌های حرکتی آزمودنیها از طریق نمره آزمون علمی ورود به دانشگاه و همچنین پیشینه علمی آزمودنیها از طریق نمره آزمون ورودی نظری، نوع دیپلم و نمره معدل دیپلم متوسطه بررسی شده‌اند. نمره آزمون ورودی به دانشگاه، نوع و نمره معدل دیپلم متوسطه، از طریق کارنامه دانشجویان در سازمان سنجش آموزش کشور یا پرونده دانشجویان در اداره آموزش دانشگاه به دست آمده است.

یافته‌های تحقیق

در بررسی پیشینه علمی، ابتدا متغیرهای نمره آزمون ورودی به دانشگاه، نمره معدل دیپلم متوسطه و نوع دیپلم یا یکدیگر مقایسه شده، سپس سطح موفقیت تحصیلی دانشجویان با پیشینه علمی متفاوت و همبستگی بین متغیرهای تحقیق نشان داده شده است.

جامعه آماری، تعداد نمونه و روش نمونه‌گیری

جامعه آماری، کل دانشجویان رشته تربیت بدنی در مقطع کارشناسی دانشگاههای دولتی کشور در سال تحصیلی ۸۰-۷۹ بوده است. تعداد آنان حدود ۴۲۰۰ نفر بوده که از این تعداد، حدود ۳۶۰۰ نفر در نظام حضوری و ۶۰۰ نفر در نظام راه دور مشغول به تحصیل بوده‌اند. حجم نمونه شامل ۴۶۰ نفر است که از شش

1. Stratified Sampling
2. Cluster Sampling
3. T. Student
4. Statistical Package for Social Science

پیشینه علمی و تجربه‌های حرکتی

در جدول‌های ۱ و ۲، داده‌های آماری مربوط به پیشینه علمی و حرکتی (آمادگی جسمانی) آزمودنیهاست. در جدول ۱، میانگین، انحراف معیار، تعداد، حداکثر و حداقل نمره متغیرهای فاصله‌ای آورده شده است.

جدول ۱. نمره‌های پیشینه علمی و حرکتی جسمانی آزمودنیها

تعداد	حداقل	حداکثر	انحراف معیار	میانگین	شاخص‌های آماری / شاخصهای پیشینه علمی
۴۵۷	۱۰	۱۸,۳۴	۱,۸۴	۱۳,۳۱	معدل دیپلم متوسطه
۴۵۹	۴۰۳۱	۷۶۴۵	۷۳۸	۶۰۸۸	نمره آزمون ورودی (نظری)
۲۰۹	۳۰۷	۴۹۵	۴۵,۰۸	۴۰۷,۸	نمره آزمون ورودی عملی (تجربه‌های حرکتی)

نوع دیپلم متوسطه. در جدول ۲، نوع دیپلم متوسطه آزمودنیها نشان داده شده است. ملاحظه می‌شود که دانشجویان تربیت بدنی با دیپلم علوم انسانی با اختصاص ۵۸/۸ درصد به خود، نسبت به سایر دیپلم‌ها بالاترند.

موفقیت تحصیلی

جدول ۲. نوع دیپلم آزمودنیها

کل	سایر	ریاضی - فنی	علوم تجربی	علوم انسانی	نوع دیپلم / اندازه نمونه
۴۵۶	۱۹	۳۰	۱۳۹	۲۶۸	(تعداد)
٪۱۰۰	٪۴,۲	٪۶,۶	٪۳۰,۵	٪۵۸,۸	(درصد)

جدول ۳. نمره‌های عملکرد آزمودنیها در درسهای نظری و عملی

خطای معیار میانگین	واریانس	انحراف معیار	میانگین معیار	حداکثر	حداقل	دامنه	تعداد	شاخصهای آماری نوع درسها
۰,۱۴	۸,۴۹	۲,۹۱	۱۳,۴۹	۱۹,۳۳	۴,۶۶	۱۴,۶۷	۴۶۰	درسهای نظری
۰,۱۸	۷,۰۸	۲,۶۶	۱۳,۸۶	۱۹,۵	۶	۱۳,۵	۲۲۱	درسهای عملی

دیپلم متوسطه علوم انسانی و ریاضی - فنی، در سطح $a = 0/05$ تفاوت معنی دار وجود دارد. (میانگین نمره‌های دانشگاهی آزمودنیهای ریاضی و فنی در درسهای نمونه تحقیق، ۱۴/۹۱ بوده است). بین موفقیت تحصیلی آزمودنیها با انواع دیگر دیپلم متوسطه، تفاوت معنی داری از نظر آماری وجود ندارد. برای این مقایسه از آزمون LSD نیز استفاده شد که نتایج مشابه به دست آمده‌اند.

همبستگی بین متغیرهای پیشینه علمی و تجربه‌های حرکتی با موفقیت تحصیلی

با توجه به وجود تفاوت معنی دار بین برخی عاملهای پیشینه تحصیلی و تجربه‌های حرکتی آزمودنیها، همبستگی بین این عاملها با موفقیتهای تحصیلی دانشگاهی نیز بررسی شده است. بین متغیرهای تحقیق با مقیاس فاصله‌ای که شامل نمره آزمون نظری و عملی (آمادگی جسمانی) و ورود به دانشگاه، نمره معدل دیپلم متوسطه با موفقیت تحصیلی، همبستگی مثبت وجود دارد و این رابطه از

گزارش توصیفی از موفقیت تحصیلی آزمودنیها در جدول (۳) درج شده است. در این جدول، میانگین کل درسهای نظری نمونه تحقیق، شامل: فیزیولوژی ورزشی، تغذیه ورزشی، حرکات اصلاحی، حرکت شناسی، رشد و تکامل حرکتی، مدیریت و چگونگی اجرای مسابقات، مبانی روانی اجتماعی در تربیت بدنی و درسهای عملی، شامل: کشتی، فوتبال و دو و میدانی به همراه سایر آماره‌های مورد نیاز در تحلیل یافته‌های آورده شده است.

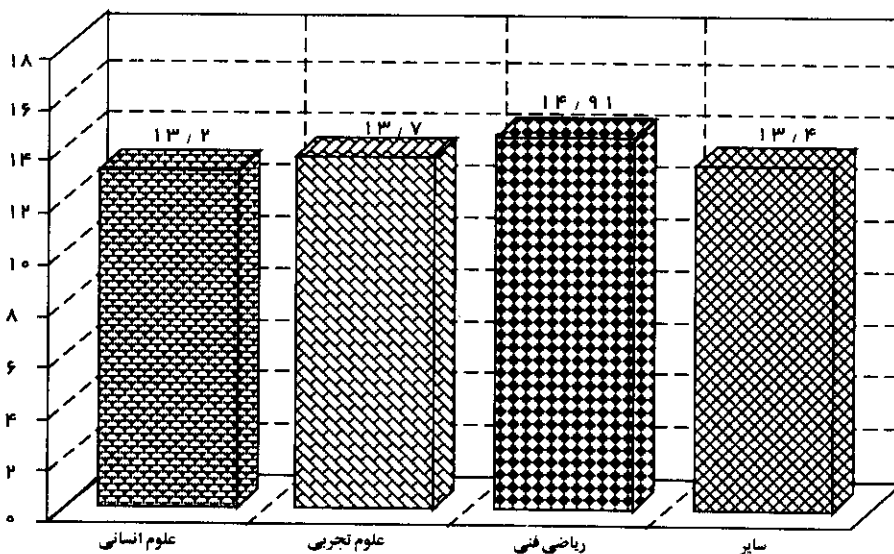
مقایسه موفقیت تحصیلی آزمودنیها با ویژگیهای فردی متفاوت

این آزمون، برای سنجش موفقیت تحصیلی آزمودنیها با پیشینه علمی گوناگون صورت گرفته است. نتیجه این بررسی در جدول ۴ درج شده است.

نوع دیپلم متوسطه: همان طور که در جدول نشان داده شده است، موفقیت تحصیلی آزمودنیها با

جدول ۴. مقایسه موفقیت تحصیلی دانشجویان با انواع دیپلم متوسطه

نوع دیپلم	انواع دیپلم	اختلاف میانگینها	خطای معیار	سطح معنی داری
علوم انسانی	علوم تجربی	-۰٫۵۰۳	۰٫۳۰۲	۰٫۳۴۴
	ریاضی	-۱٫۷۱	۰٫۵۵۷	*۰٫۰۱۲
	سایر	-۰٫۲۳	۰٫۶۸	۰٫۹۸۶
علوم تجربی	علوم انسانی	۰٫۵	۰٫۳۰۲	۰٫۳۴۴
	ریاضی	-۱٫۲	۰٫۵۸۳	۰٫۱۶۲
	سایر	۰٫۲۷	۰٫۷۰۸	۰٫۹۸۱
ریاضی	علوم انسانی	۱٫۷۱	۰٫۵۵۷	*۰٫۰۱۲
	علوم تجربی	۱٫۲	۰٫۵۸۳	۰٫۱۶۲
	سایر	۱٫۴۸	۰٫۴۸۹	۰٫۳۰۱
سایر	علوم انسانی	۰٫۲۳	۰٫۶۷۸	۰٫۲۳۰
	علوم تجربی	-۰٫۲۷	۰٫۶۰۸	۰٫۲۷
	سایر	-۱٫۴۸	۰٫۸۴۹	۱٫۴۸

نمودار ۱. موفقیت تحصیلی آزمون‌نویسان با انواع دیپلم متوسطه

جدول ۵. همبستگی بین مؤلفه‌های پیشینه علمی و تجربه‌های حرکتی با موفقیت تحصیلی

معدل دیپلم متوسطه	نمره آزمون علمی ورودی (تجربه‌های حرکتی)	نمره آزمون ورودی (نظری)	متغیرهای پیشینه علمی و ... آزمون همبستگی
۰/۱۳۸	۰/۶۳۴	۰/۲۸۳	موفقیت تحصیلی
۰/۰۰۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	همبستگی
۴۵۷	۲۰۹	۴۵۹	سطح معنی داری
			تعداد

همبستگی مثبت و معنی دار بین نمره آزمون نظری و ۶۳ درصد همبستگی بین نمره آزمون عملی با نمره‌های موفقیت تحصیلی دانشگاهی در درس‌های نظری و عملی را نشان داد (جدول ۵). از طریق تحلیل رگرسیون نیز مشخص شد که نمره آزمون ورودی به دانشگاه به عنوان مهم‌ترین عامل در پیشرفت تحصیلی اثر دارد. وجود همبستگی بین نمره آزمون ورودی با موفقیت تحصیلی در مطالعات پژوهشگران دیگر نیز تجربه شده است. دستاوردهای این پژوهش، یافته‌های پور کاظمی (۱۳۷۴)، کریمی (۱۳۷۵)، خلجی (۱۳۸۱)، مکل (۱۹۹۵) و پیلیس (۱۹۹۷) را تأیید می‌کند.

همبستگی مثبت و معنی داری بین متغیر معدل دیپلم و نمره آزمونهای دانشگاهی نیز دیده شد. این همبستگی ۱۴ درصد و در سطح $\alpha = 0/003$ از نظر آماری معنی دار بود (جدول ۵). موضوع همبستگی نیز معدل دیپلم، به عنوان یکی از شاخصهای اصلی پیشینه علمی، با موفقیت تحصیلی دانشگاهی نیز در پژوهشهای دیگری

نظر آماری معنی دار است (جدول ۵). آزمون آماری نشان می‌دهد که بین نمره آزمون ورودی به دانشگاه، با موفقیت تحصیلی رابطه مثبت و معنی دار وجود دارد.

- همبستگی بین نمره آزمون نظری با موفقیت تحصیلی در درس‌های نظری ۲۸ درصد است و این رابطه از نظر آماری در سطح $\alpha = 0/001$ معنی دار است.

- همبستگی بین نمره آزمون عملی (تجربه‌های حرکتی) با عملکرد ورزشی در درس‌های عملی ۶۳ درصد است و این رابطه از نظر آماری در سطح $\alpha = 0/001$ معنی دار است.

- بین نمره معدل دیپلم متوسطه با موفقیت تحصیلی دانشگاهی رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد. همبستگی بین این دو متغیر ۱۴ درصد است و در سطح $\alpha = 0/003$ از نظر آماری معنی دار است.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهشی به ترتیب ۲۸ درصد

همخوانی تحصیلات متوسطه با تحصیلات دانشگاهی را ۵۰ درصد اعلام کرده بودند که بخش اخیر این یافته، با نتیجه این تحقیق همخوانی دارد.

در پیشینه تحقیق بحث شد که پیشینه علمی، به آمادگی فرد برای رسیدن به هدفهای آموزشی اشاره می‌کند و به یک طبقه رفتاری خاص محدود نمی‌شود. به علاوه، نتایج بسیاری از تحقیقات به وجود رابطه بین پیشینه علمی با موفقیت تحصیلی اشاره داشتند. این پژوهش نیز در مواردی، همبستگی و رابطه بین چند متغیر از جمله: نمره آزمون ورودی، نمره دیپلم متوسطه، وضعیت اشتغال و نحوه تأمین هزینه تحصیلی را با موفقیت تحصیلی نشان دارد و رابطه بین تجربه‌های حرکتی و عملکرد ورزشی را تبیین کرد. این یافته‌ها ضمن اینکه به اهمیت حرکت در زندگی، نقش تجربه‌های حرکتی کسب شده در سنین اولیه و به رابطه آن با سطوح بعدی مهارتهای ورزشی اشاره دارد، توجه بیشتر مسئولان و متولیان امر آموزش عالی را در بخش تربیت بدنی به زیر ساختهای مهارتی - آموزشی گوشزد می‌کند و لزوم برنامه‌های مدون و سازمان یافته فعالیت‌های بدنی برای تقویت تجربه‌های حرکتی، شناسایی ویژگیهای فردی فراگیران را در فرایند یاد دهی و یادگیری مورد تأکید قرار می‌دهد.

مورد آزمون قرار گرفته است که نتایج به دست آمده، غالباً مشابه و به نوعی حکایت از وجود همبستگی مثبت بین نمره معدل دیپلم متوسطه و موفقیت تحصیلی دانشگاهی دارد. یافته حاصله از این پژوهش، با دستاوردهای تحقیقی عطا خانی (۱۳۷۵). لاکیر (۱۹۸۶) و رکسدال (۱۹۸۳) همخوانی دارد.

بین موفقیت تحصیلی دانشجویان تربیت بدنی دارای دیپلم ریاضی و فنی، با دیپلم علوم انسانی تفاوت معنی داری ($\infty = 0/012$) وجود دارد. به این معنی که دانشجویان تربیت بدنی با دیپلم متوسطه ریاضی و فنی با $1/71$ نمره بیشتر از میانگین، دارای موفقیت تحصیلی بالاتر بوده‌اند (جدول ۴). می‌توان نتیجه‌گیری کرد که به طور کلی، دانشجویان با دیپلم ریاضی و فنی نسبت به سایر دیپلمه‌ها به خصوص علوم انسانی، توفیق بیشتری در فراگیری دروسهای دانشگاهی در رشته تربیت بدنی داشته‌اند. احتمالاً این موضوع به علت وجود ۱۴ واحد درسی و مربوط به دروسهای فیزیک، بیومکانیک، ریاضی و... است که دیپلم ریاضی و فنی، پیش زمینه مناسب‌تری را برای یادگیری آنها فراهم می‌آورد. فراسر و همکاران (۱۹۸۷) نیز در پژوهش خود، ضمن دستیابی به وجود همبستگی بالا بین معدل دیپلم متوسطه با موفقیت تحصیلی دانشگاهی، همبستگی بین

منابع و مآخذ

۱. پور کاظمی، حسین. (۱۳۷۴). «عوامل‌های مؤثر در موفقیت تحصیلی»، فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی آموزش عالی، شماره ۳ و ۴. ص ۱۵-۲۸.
۲. خلجی، حسن، مهشید؛ عماد. (۱۳۸۱). «اثر برنامه فعالیت منتخب بر عملکرد ادراکی حرکتی کودکان ۴-۶ ساله»، نشریه علوم حرکتی و ورزش، سال اول، شماره ۱، ص ۳۰-۴۲.
۳. عطا خانی، منیره. (۱۳۷۵). «بررسی رابطه میان نظرات دانشجویان درباره دوران دادهای نظام آموزش باز با موفقیت تحصیلی آنان در دانشگاه پیام نور گنبد»، پایان نامه دوره کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران. ص ۴.
۴. فراهانی، ابوالفضل (۱۳۸۰). «بررسی هزینه‌های و مقایسه کیفیت آموزش تربیت بدنی در نظام آموزش حضوری و راه دور»، نشریه حرکت، شماره ۸، ص ۵-۲۵.
۵. کاتلین ام. هی وود (۱۳۸۰)، «رشد و تکامل حرکتی در طول عمر»، ترجمه مهدی نمازی زاده و محمد اصلانخانی، سمت، ص ۳۴۹.
۶. کریمی، محمد حسین. (۱۳۷۵)، «پیش بینی پیشرفت تحصیلی دانشجویان با توجه به متغیرهای تحصیلی و ویژگیهای شخصی». پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، ص ۱۷۶.
۷. هلیگارد، ارنست باور کوردن. (۱۳۷۱). «نظریه‌های یادگیری». ترجمه محمد تقی براهینی، جلد اول، مرکز نشر دانشگاهی.
8. Enarm, Skalvik and Pichard J. Rankin. (1990) Journal of Educational . (Psychology. Vol 82 (3
9. Farahani. Abolfazl, & Jafari Gohar, Manoochehr. (1993). A Comparative study of the financial expenditures of physical education courses in distance. ducation system and the traditional deucation system at university level Economics of distance Education. AAOU, VII Annual Conference Book. Open . Learning Institute of Hong Kong pp: 123-127
10. lockyear, F. E, A: (1986). Guide to the academic placement of students in . educational institutions of the Us. NACRA. World educational series p. 138
11. Meckel. Y. (1995). physiological characteristics of femal 100 meter sprinters of : (different performance level, journal of sport medicine and pysical fitness. 35(3 . 169-170
12. Pilis. W. (1997). Relationships between sport results, somatic variables and . anaerobic power in elite weight lifters, Biology of Sport. 14 (4): 277-281
13. Reckkedal. T (1994). Research in distance education past, present and future . . Norway .
14. Reckkedal, T. (1983). The written assignments in corres pondence education Effects of reducing turn- around time. An experimental study. Distance . Education. 4, 2: 231-252
15. Richard, E. (1997). changing places ? : Felexibility, lifelong learning and . learning Society. New York: Routledge
16. Rowntree, D. (1994). Prepaing materials for open distance and flexible . learning. Institute of Educational Technology open University